

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De diuer[sis] colorib[us] [vir]gis [et] fetib[us]. ca. lxxxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

pallante glāte quē interfecit Tradid aut̄ cū p̄ dñmū illud insule ciclades longo tpe ob umbrate fūllent, aq̄uis rarefcentibz p̄ma in ter eos delos sole illuminata est, et ideo delos dicta, qd̄ sonat manifestū

De reliquis filijs lie et ortu ioseph.

Capit. LXXXVII.

Vben tempore

messis triticea s. v̄l̄ sā collectis hor deis Vl̄ forte tres collectōes a me sedo, i. colligēdo messes dicūt, messis pomo rū q̄ p̄ma, messis triticea q̄ sc̄da, messis vide mia, q̄ tertia. Hoc inq̄ tpe ab agro regress⁹ rubē, tulit mādragoras et dedit mīsiue. Lutus esū desiderās rachel dixit lie, Da mībi o mādragoris filij tul. Opināt ei qdā h̄ gen⁹ pomii i elca sumptū sterilibz fecit atorē para re, qd̄ augustin⁹ falsū eē dicit. Cū em̄ mādra gozā vidilset, occasiōe h̄ lectionis naturā ei⁹ oēm et v̄m diligēter asserit se pscrutatū, et n̄ hil tale repissē i ea. Et ait lia Pax ne tibi videt q̄ abstuleris mīhi virū mēu, nūi et mans dragoras simil tulens. Rachel foroito trā mitigās alt. Dormiat hac nocte tecū p̄ man dragoris filij, et occurrit illa iacob redētū d̄ agro q̄ eū mercede p̄dūxisset significās. Et d̄cepit nocte illa et pepit q̄ntū filiū, et ait Dē dedit mīhi mercede q̄r̄ dedi acillā viro meo, et iō vocavit puer sāchar, qd̄ sonat merces. Sāchar eī merces. Pro eo etiā sic vocauit eū q̄r̄ mādragoris emerat v̄ri introitū Rursus illa d̄cepit iextū filiū, et pepit et ait, Dicūm habitabit marit⁹ me⁹ q̄r̄ genuit eī sex liberos et ob h̄ vocauit puer zabilō, i. habītaculuz In libro m̄ noīm hebreoz, violēter flux⁹ no cr̄is interprat⁹ Post quē p̄ḡit filiā noīe dinā Recordat⁹ est aut̄ dñs rachelis, et apuit vul nā ei⁹ que p̄ḡit filiū dices. Addat mīhi dñs filium alterū. Et ob hoc dcl⁹ est puer ioseph id est augmentum.

De diuersicoloribz v̄rgis et fetibz,

Ca. LXXXVIII

Initis ergo an

f̄nis, iiii, seruitū p̄coribz, iacob dīgit locero suo. Da mīhi vires et liberos meos, vt reuertar ad terrā mēā. Et ait labā Inuentā grāz in aspectu tuo, vt adhuc fūias mīhi, v̄i, anis, et ostirue mercedē quādem tibi. Scio cū q̄r̄ p̄pter te bñdicist mīhi

de⁹. Et ait iacob Justū est vt aliq̄n̄ p̄sdeā domūl mec. Si feces qd̄ postulo, adhuc pa scā pecora tua. Sepa greges varlos et spars so vellere, et trade i māu filioz tuoz, vñcoloribz va rū natū fuerit sit merces mea et qd̄ vñiuscoloribz tñu respōdebit qm̄bi cras iusticia mea id ēi futuro, qd̄. Tccū facit natura, vt alba et alb, mīg ex nigr̄ nascat, mecum iusticia mea dū de⁹ p̄ labore meo qd̄ iustū sibi vñbīs red det mīhi h̄ naturā. Gratū h̄ habuerat labā, et separauit oēs diuersicoloribz, et dīt filijs suis in custodiā. Unicoloribz tradidit iacob, et sepa uit iter trū dīez inter iacob et filios suos, ne q̄s ex vicinitate pecor̄ nascere dol⁹. Eccl̄ planū h̄ dictū ē, nīl q̄ in textu legit, q̄ laban vñcoloribz gregē tradidit in manu filioz suorū, si iacob, qd̄ vñdet h̄riū eī qd̄ dictū? P̄t dictū tradidisse i manu filioz suorū, i nepo tū suorū, filioz, si iacob, q̄ sub p̄ie op̄tiones erat. Vl̄ p̄ anticipationē dictū est, i. vñcoloribz gregē p̄ natū sub custodiā iacob dedit filijs suis cū diuersicolore p̄r̄ dato Hierony mu⁹ q̄z dicit, vñcz ad tpe suū locū hūc p̄fūlū fuisse Jacob aut̄ nouā nature strophā, i. con uersionē p̄metat⁹, h̄ naturā arte naturali p̄gnauit. Tullit eī v̄gas v̄r̄idea populeas, q̄s lxx, stiraceas vocat et amygdalias et platani nas q̄s p̄ loca discorticās variū v̄gas feci colore. Forte tres erat canales et tres v̄gas tan tū eiusdē lōgūndis cū canalibz tulit, cuiq̄ canali suā v̄rgā iponēs. Forte plures erat i canalibz v̄ge. Obseruabat ḡ iacob t̄ps in q̄ pecora ascēdebant, et in feruore dīci cū ad portā dū auida p̄gerēt i ipsa anūditate potādi facie bat ones et capras ascēdi, vt tales set⁹ p̄cipit qles iibas arietū et bircorū sup se ascēdētūz in aq̄p speclo videbat. Et v̄ḡ em̄ ibi posuit vari⁹ erat v̄mbraz color. He aut̄ oēs fel⁹ diuersicolores fieret et dēphēdere dol⁹, sic tēs perauit iacob. P̄tō tpe cū ascēdebant ones, q̄r̄ verni fel⁹ meliores sūt ponebat v̄gas vt i cōspectu eaz p̄cipent. In serotina em̄ admīsura, i. i ea q̄ siebat in extremitate veris, dete riores sūt fel⁹, q̄r̄ i tard⁹ appetētibz costū mīn⁹ v̄rḡ natura, et iō tūc n̄ apponebat v̄gas, et tra q̄ serotina erat facta sunt laban, et p̄m̄ t̄ps iacob. Vl̄ forte serotina admīsura dicta ē in autumno, q̄r̄ natura ouīū meopotamie et italie eadē esse tradit⁹, vt bis in anno pariant. Un poeta. Bis grauidē fetu, Qd̄ aut̄ dicit

Libri Genesis

Q[uod] in v[er]g[il]is h[ab]erent. Dicit h[er]onim[us] v[er]um hebrei verbis n[on] circuitu exprimi non posse. Significat em[ph]em tunc corporis extremam pressio[n]em. in furore col[ore] extremo. Hec mit[er] sillez aspecte imaginis sobole fieri in extremo voluptatis, cui h[ab]it[us] in equa[rum] gregib[us] ap[osto]lo hispanos fieri dicat. H[er]onim[us]. Et quintilia n[on] martronam accusata q[uod] ethiopem peperisset ex imagine aspecta hab[et] accidisse argumentas defedit. Et i libris scriptu hypocrates reperiit quidam punitendam q[uod] pulcrrimum puerum perpesset, utriq[ue] parenti generi quoq[ue] eorum toti dissilez, n[on] monuissimus hypocras querere, ne forte talis pictura esset in cubiculo. Dicitur est q[uod] iacob ultra modum postea ait audiuit verba filiorum laban dicens. Tullit iacob nostra et de facultate patris facie est inclinatus et etiam facie labam animaduertit q[uod] non est erga se sicut hercules nudiustor[um], maxime dilecte sibi dico, reuertere in terram tuam, et ero tecum, misit et vocauit iacob et rachel in agrum ubi pascebatur greges et ait, Fas cies p[ro]p[ter]a vestra non est mecum. Scitis q[uod] circumuenient me, et mutauit mercedem meam dece viibus. Et dicit dece annis. Sed intelligendum est dece annis, q[uod] si dece circumvolvitur ibi, q[uod] de naratio mutatio in sex annis facta est. Dicit enim ioseph, q[uod] omnes ipsi q[uod] sunt cum labam, et anno non fuit. Prolixit autem iacob tertiam septimanam annorum, opere sub illo, per eum neque videt, videt enim labam plures nasci diversicolores alebat. Deinceps unicolores sunt merces tua. Ita cu[od] videbat unicolores multiplicari mutabat mercedem. Et addidit iacob, De tulit substantia paup[er]um, et dedit miseri q[uod] in somnis ostendebat miseri quales erent feri nascituri, q[uod] et dicit miseri. Surge et egredere de terra hac. R[es]undunt illa et rachel. Quasi alicias repurauit nos prius non quod quocumque residui habebimus de facultatibus et bere ditate eum. Fac quicunque precepit tibi dominus.

De fuga iacob et federe initio cum laban

Capl'm. LXXXIX,

Urgens ergo iacob

cum uxori suo et liberis abiit, tulitque o[mn]is substantiam et greges, et quicquid in mesopotamia adquisierat. Et deduxit etiam iacob ut ioseph medietatem gregis nesciret laban, qui eo tempore ad tondendas oves ierat. Rachel etiam nesciret viro idola patris sui preciosa furata esse, et secum tulit non ad colendum, q[uod] docet se, utro sclebat non esse colenda, sed si comprehende-

retur prius sequente ut ad hec fugendo venias am ipetraret. Iustus est iacob amne transmissum contra montem galaad, et nuciatum est labam de tertio quod fugisset iacob. Qui assumptis filiis et cognatis suis insecurus est eum septem diebus. Tunc ioseph dicit Labam post primum die cogitantes discessus iacob et filii pliecius est eos, et in colle p[ro]cul collocatos inuenit eos. P[ro]p[ter]a dicit, q[uod] si in tertio die cognouisse, q[uod] tunc egressus nunc tercita die vellet ad eum, ubi filii pascebatur greges, q[uod] separati erant a iacob itinere trium diebus, vi p[ro]dictum est. Videlicet autem labam in somnis dei dilectione sibi caue ne quicunque asperre loqueris de iacob. Qui surgens ait ad iacob Quare me ignorantiae fugisti. Et cur furas es deos meos? C[on]sobrinus et gener meus et coepulator hec facere non debueras. Respondebat iacob, Tuncui ne filias tuas violenter aufereras miseri, q[uod] tunc non tam me quod filios sequitur. Quid autem furis me arguis apud quemque inuenientis deos tuos: nec coram fratribus meis ingressus laban tabernacula lie et ancilla riu non inuenit. Tuncq[ue] intraret tabernaculum rachel, illa subiecta strameta camelii abscondit idola, et seddit desup, et querenti prius ait Ne irascatur dominus meus quod nequeo et assurgere, q[uod] iuxta consuetudinem feminorum, nunc accidit miseri, et sic delusa est sollicitudo querentis. Irratusq[ue] iacob impropinquavit ei q[uod] p[ro]diligenter servitio, et anno non meruerat ut ipse o[mn]is supellectile suum scrutaretur. Et ait laban Omnia quod habebes mea sunt, sed quid possim facere filios et nepotibus meis. Veni et ineamus fedem. Tullitq[ue] iacob lapides et erexit eum in titulus fedem, et ait fratribus suis, Afferte lapides. Qui congregantes fecerunt tumulum et comedenter super eum. Et dicit laban, Tumulus iste sit fedes nostrae testis, ne ego transierit illi pergens contra te malum tibi cogitas. Nectu transieras ad me noces, nec affligeris filias meas nec uxores alias super eas induceris. Et ob hoc dixit iacob lingua sua colligat galad, id est aceruum testimonium Gal ei aceruum, ad testimonium sonat. Laban vero syra lingua vocauit eum Igar sed uacha. Laban autem de nocte consurgens benedixit eis revertentes in locum suum. Porro iosephus dicit eos columnam in morte statuisse sub schermate are, Forte aceruum columnam nominauit.

De munib[us] premissis esau
Capl'm. LXXX,

d 2